

gjort os til selvbestaltede Dommere over Aldersrenteloven. Ja, man kan jo godt sige, at vi har gjort os til Dommere, idet vi har sagt, at Loven var daarlig. Men det ærede Medlem har ved det Ændringsforslag, han har været Medforslagsstiller til, og som han nu har taget tilbage, i alt Fald været Meddommer over den Lov, han selv har faaet vedtaget.

Vesterager: Der er faldet en Del stærke Ord under denne Debat. Nu er det jo saa heldigt, at de i særlig Grad er faldet mellem den forhenværende og den nuværende Indenrigsminister, og derfor skal jeg se væsentligt bort derfra. Men den ærede Ordfører for Socialdemokratiet og til Dels ogsaa den højtærede Indenrigsminister var meget forfærdede over, at vi kunde tænke at blive indenfor de finansielle Rammer, der var givet i Loven. Ja, den ærede Ordfører følte det endogsaa ganske koldt ned ad Ryggen ved Tanken om det. Jeg vil ikke haabe, at det vil afstedkomme en alt for haard Afkøling, thi jeg tror ærligt talt, at naar man ser paa de Oplysninger, der er kommet gennem de statistiske Opgørelser, saa vil Skatteyderne Landet over være nogenlunde klar over, at her er man naaet til en Højde, man ikke ret vel kan være tjent med at overskride. Vi har derfor ment, at det vilde være formaalstjenligt at afvente Kommissionens Betænkning og prøve paa ud derfra at bygge et System op, hvorved Stat og Kommuner i nogen Maade kunde nøjes med de Tilskud, som man mener er finansielt overkommelige, og alligevel faa en forbedret Aldersrente for de gamle. Jeg tror, at de Tanker vil vinde mere og mere frem i Befolkningen, og derfor ønsker vi, at de skal prøves. Vi er ikke bange for at tage disse nye Tanker op. Vi tror, at man ude omkring er klar over, at man ikke kan blive ved, saaledes som foreslaaet af Indenrigsministeren, at bygge Etager paa denne Lov. Man maa finde en Form, hvor man bliver indenfor de finansielle Rammer, som der nu er Tale om, og gennem Forsikringsformen yder de gamle en tilfredsstillende Aldersrente.

Derfor er der ikke noget mærkeligt i, at vi ikke møder med et stort opbygget Værk. Det er der ikke saa megen Grund til, naar vi venter paa nye Oplysninger og venter paa en Forhandling om helt nye Former. Nu har vi jo faaet at vide, at det hverken fra Venstres eller fra Flertallets Side var Tanken, at de gamle skulde have Spor Fordel af hele den Forestilling, der her er foregaaet; det hele skulde bare være noget,

man viste Publikum til behagelig Beskuelse, og saa kunde de gamle roligt sidde Aar efter Aar og ikke opnaa noget som helst. Venstres store Bygning er nu taget tilbage med den Motivering, at man bare skal vente og se Tiden an, og fra Flertallets Side er det ogsaa antydet, at der ikke kommer noget som helst ud af det i denne Samling. Vi maa saa haabe, at vi, naar vi kommer sammen næste Gang, er saa meget bedre forberedte til at tage Arbejdet op. Men havde det saa ikke været lige saa fornuftigt at følge de Konservatives Raad og gennemføre enkelte Forbedringer paa de Punkter, hvor man syntes, Loven var svagest, og saa vente med en virkelig Realitetsbehandling, til vi faar Kommissionens Betænkning og de Oplysninger, den giver, og saa prøve paa at lave en blivende Lov. Thi det er det, vi maa gaa over til i næste Rigsdagssamling, at faa en blivende Lov, og det er vi Konservative villige til. Men det, som nu er foreslaaet, er hverken kommende eller blivende, det er for Venstres Vedkommende taget tilbage, og det kommer altsaa slet ikke længere. Derfor kan jeg ikke lade mig imponere saa stærkt af denne stolte Bygning, der er bygget op her til Beskuelse for de gamle Landet over.

Med Hensyn til vort Forslag, som det ærede Medlem Hr. Kragh jo skænkede nogen Opmærksomhed, udtalte det ærede Medlem, at der var visse Ting, der var fremkommet fra socialdemokratisk Side, som han ikke rigtig kunde forstaa, men det haanlige syntes han nogenlunde at have faaet fat i. Hvorvidt det var berettiget eller ikke berettiget, er en Sag for sig, men jeg forstaa saa godt, at det ærede Medlem Hr. Kragh kan forstaa det haanlige, for det er vist et Karaktertræk, der en Gang imellem kan give sig ret artige Udslag. Hvis det er Tilfældet, at det Forslag, vi har lagt frem, altsaa at man forhøjer de laveste Takster med 10 pCt., er saa urimeligt i Forholdet mellem By og Land, mellem København og Provinserne, saa kan det ikke ligge i de 10 pCt., for et Forholdet rigtigt mellem By og Landsatserne, kan det ikke blive rent galt, fordi man forhøjer de laveste Satser med 10 pCt. Gør det det, maa Forholdet med Hensyn til Satserne være forkert, men Satserne er gennemført af det ærede Medlem Hr. Kragh. De er gennemført paa en saadan Maade, at man mente, at Forholdet mellem København og Provinsen og mellem By og Land var nogenlunde prøvet og afvejet. Og det anerkender jeg, det er. Jeg har aldrig sat mig imod, at man skulde have højere Satser i København end i Provinsen og ude